

ויאמר משה

פרשת "שמיני". שבת "מברכין". כ"ד ניסן ה'תש"פ. ט' לעומר. עכון מספר 80.

היהודי: "אבא שלי ז"ל, לפני פטירתו, אמר לי שצריך להזהר מפני אנשים צבועים. כשהייתי בדרך אל עמוד התליה, הכומר נוהר שלא אדרוך בטעות על החולעים שהיו מסביב לפח הזבל. התפלאתי, כשהורה להלקות אותי – לא רחם עלי כלל וכלל, ועכשיו – הוא מרחם על יצורים כאלה קטנטנים?! כנראה שהוא הגנב, שאם לא כן, לא היה מצוה להלקותני כל כך חזק, וממילא גם לא הייתי שאני הגנב! בכל אופן – אין לי קשר עמו". את הכומר תלו, וערפו את ראשם של השותפים שלו. היהודי חזר לביתו, רק מענין איזה בית... כאן היו שני צבועים – האשה והכומר. עלינו לדעת להזהר מהצבועים!

מסקנה: צביעות – מידה גרועה ביותר.
שבת שלום ומבורך!

משה נתנאל למני הי"ו.

סיפור לשבת קודש:

שני הגדולים – קטנים היו.

היה זה בסביבות שנת ה'תשט"ו. אליהו, בן הרבע עשרה, קבל את ההחלטה: הוא ילך לשיעור של הרב, שמספרים עליו שכולם מרותקים לדרשות שלו. ואכן, הוא הגיע לשיעור של אותו רב, שהיה לכמה יהודים טובים, שבאים לשיעור אחרי יום עבודה מפרך. כשהרב מספר על פרשת שבוע או הלכות, האנשים נוטים להרדם, אולם מיד הרב מעיר אותם בסיפור מרתק, או משל מענין. אליהו קבל עידוד גדול מזה. הוא גדל וגדל בתורה. גם הרב ההוא גדל בתורה, ושניהם נהיו מגדולי ישראל: הרב הדורש הוא מרן הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, ואותו אליהו הוא הראשון לציון הרב אליהו בקשי דורון זצוק"ל, שנפטר השבוע באור ליום שני י"ט ניסן ה'תש"פ...

מי שמאיים על המושל לא מפחד...

"אתה? אתה תכניס אותי לכלא???!!!", שאל את המושל. היה זה בסביבות שנת ה'תר"ל. רבי יעקב אביחצירא זצוק"ל, האביר יעקב, ישב כל היום, למד ולמד תורה. הוא היה מאציל מברכותיו, וכמו כן גם היה עונה לשואליו דבר. בנו, רבי מסעוד אביחצירא זצוק"ל (אביו של רבי ישראל אביחצירא זצוק"ל סידנא בבא סאלי), היה אחראי על עניני הקהילה, היה אחראי על קופת הצדקה, על נתינתם לעניים, וכו'. המושל שמה, לשמחתו הרבה, ולצערם הרב, היה שונא יהודים. יום אחד, תקף אותו שיגעון: הוא החליט להטיל מיסים גבוהים מדי על היהודים, מרוב שנאתו. רבי מסעוד הלך לבית המושל, לבקש ממנו הנחה. אולם המושל לא התחסם לבקשתו. הוא צוה להכניס תכף ומיד את רבי מסעוד לכלא. בצער רב וביגון קודר נגשו להודיע לאביו, רבי יעקב, על הכנסת בנו לכלא. רבי יעקב הלך בעצמו לבית המושל, ובקש ממנו להוריד את המיסים וכמו כן גם להוציא את רבי מסעוד מהכלא. המושל איים עליו: "שתוק! אתם תשלמו את כל המיסים, ותחלום שהבן שלך יצא! ועכשיו, לך מאכן, שלא אכניס גם אותך לכלא!". רבי יעקב הצביע על העין של המושל, ואמר לו: "אתה???" אתה תכניס אותי לכלא???!!!". "כן", רצה לענות המושל, אבל פתאום הוא נהיה עור בעין אחת. "ב... בסססס... בסדר... אני אחזיר לך את הבן שלך...", התחנן המושל. "אתה גם תוריד את המיסים?", שאל רבי יעקב. ענה המושל: "כ... כן... גם אני אוריד לכם את המיסים... רק תעשה שאוכל לראות...". רבי יעקב בחזר את מאור עיניו של המושל, ורבי מסעוד חזר וגם המיסים חזרו לקדמותם...

מאמר על פרשת השבוע מכותב העלון:

"אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה ומפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם... ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא וסעע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם" (ויקרא י"א ד'-ז'). כידוע, החזיר מראה את רגליו, ומראה לכולם שהוא מפריס פרסה. גם הגמל, כשהוא רובץ הוא מכניס את רגליו פנימה, כאומר שלא צריך להתייחס לדברים הקטנים. זה מוסר השכל גדול בשבילנו: לא להיות צבועים! הצביעות מביאה לדברים לא טובים. הסיפור הבא ישמש כדוגמא לכך: מעשה בעשיר גדול שהיה לו בן יחיד. כאשר קרבו ימיו למות, קרא לבנו ואמר לו: "כל ימי הייתי אדם הוגן כלפי הבריות. כידוע לך, אתה מקבל עושר רב. בבקשה ממך, תזהר מן הצבועים ואלה שעושים "צדקתך" ונראים צדיקים, אולם בפנים הם רקובים". עברו כמה ימים העשיר הלך לעולמו, והבן נשאר בודד בעולם. הוא מצא נערה בודדה ויתומה, והתחתנו. הנערה היתה אשה יפה, ענבי הגפן בענבי הגפן. עברה שנה ועוד שנה, באחת השבתות האביביות, בשעות אחר הצהריים, שאל את אשתו אם היא רוצה לטייל מעט בגינות. היא לא רצתה, בטענה שאולי תראה נערים אחרים ותלך להתחתן אתם, או אולי אנשים אחרים יכשלו בה. הוא יצא לטייל לבד, תוך כדי מחשבות שאשתו היא אחת מן הצבועות וה"צדקתך" שאביו ז"ל אמר לו. "הדבר טעון בדיקה", חשב לעצמו. המפתחות של הבית היו בדרך כלל אצלה. יום אחד, הבעל לקח את כל המפתחות בלי ידיעתה, ושכפל את כולם. את המקוריים הוא הניח אצל אשתו, ואת השכפולים הוא שם אצלו. אחרי כמה ימים הוא הודיע לה: "יש לי נסיעה ארוכה לחו"ל לצורך הזמנת סחורות, הכיני לי את המזודות". היא הכינה לו את כל הדרוש וגם צידה לדרך, הוא הזמין כרכרה ויצא. כשהוא יצא מהעיר הוא אמר לעלון: "תחזור לעיר דרך השדות". העלון עשה כדבריו, ומיודעו הלך לבית מלון קרוב לביתו, והזמין חדר עבור לינה. הוא נכנס לביתו על ידי המפתחות שבירו, וראה אותה בחדרה. כשראתה אותו, אמרה לגוי שהיה שם: "תדקור אותו!". מיודעו רץ וברח החוצה כל עוד רוחו בו. הוא הגיע לגינה ציבורית, ומרוב צער ומחשבות, נרדם על ספסל שהיה שם. "הי! מה אתם עושים ליי?? מה עשית???!!!". מה קרה? באותו לילה היתה פריצה בארמון המלך. כשגלו את הגנבה, הורה המלך מיד לחפש בכל העיר מישהו שנראה שגנב. מצאו בן אדם יושן בגינה ציבורית. למעשה, היה זה מיודענו, שהתפלל למה לוקחים אותו. שם בארמון, הכומר אמר באכזריות רבה לענות את הגנב עד שיודה בגנבה ויחזיר את כל האוצרות שגנב. בסוף, בצער וביאוש, אמר שהוא הגנב. מיד שלחו אותו לתליה. בדרך לעמוד התליה היה לידו הכומר. הוא כל הדרך נסה לשכנע אותו שימיר את דתו, אבל הוא לא הסכים. עברו ליד פח הזבל. כמו בכל פח זבל, היו גם שם תולעים. הוא, הכומר, הורה לתלינים: "העבירו אותו מסביב לתולעים, שהוא לא ידרוך על התולעים ויהרוג אותם, "ורחמיו על כל מעשיו" כתוב אצל היהודים". "גם הוא צדקתך", חשב היהודי לעצמו. לפני ביצוע גור הדין בקש להגיד משהו למלך. לקחו אותו, ואמר לו: "אדוני המלך! מקבל אני את גור הדין, אולם צריך להעניש גם את השותפים לפשע! אני צודק?". "גו, מי השותפים?". "אני אגיד למלך: השותף שלי הוא ה-כ-ו-מ-ר...!!! וההוכחה – האוצרות אצלו!". הכומר, שהיה נוכח שם, החזיר. נשלחה פלוגת חיילים לביתו של הכומר, ואכן – האוצרות היו שם. המלך התפלא, ממתי יהודי עושה עסקים עם גוי?! אמר לו

ממתק על פרשת השבוע:

ההבדל בין שרץ לשרץ

"וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל" (ויקרא י"א מ"א).

פעם משכיל אחד חבר ספר, ובו מילים בלשון הקודש ומילים נרדפות להן. הוא הלך אל הרב מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל ויזר זצוק"ל, הנודע בכינויו – המלבי"ם. למה הלך אליו? לקבל הסכמה. הלך לביתו, אמרו לו שהוא לא נמצא שם, מסתמא בבית הכנסת. הלך לשם. המלבי"ם ראה יהודי לא מוכר נכנס לבית הכנסת, ושאל אותו: "מאיפה כבודו?". המשכיל הזה רצה לעשות צחוק מהרב, ולכן ענה: "מאבא ואמא!... כן, אבל מאיפה אתה?", שאל המלבי"ם, שחשב שאותו אדם לא מבין את כוונתו. עוד פעם המשכיל עשה צחוק, וענה: "מארבע רוחות השמים"... הרב הבין מול מי יש לו עסק, ולכן עזב אותו. כשהרב חזר לביתו, דפק בביתו המשכיל. המלבי"ם זהה אותו. אמר המשכיל: "באתי לבקש מהרב הסכמה לספר שכתבתי, שהענין שבו הוא מילים נרדפות בלשון הקודש". אמר לו הרב: "אתן לך הסכמה, אבל לפני זה אני צריך לבחון אותך: מה ההבדל בין שרץ לבין שרץ?". המשכיל לא ידע. הרב המשיך ועשה ממנו צחוק: "אני אגיד לך: שרץ – בא מארבע רוחות השמים, שקץ – בא מאבא ואמא", כלומר – אתה גם שרץ וגם שקץ...

חינוך ילדים:

אני מכיר איש אחד שמאריך יותר מהרגיל בתפילה. בין בעמידה ובין בשמע ישראל. השבוע ראיתי אותו מתפלל תפילת ערבית, וכאמור – מאריך בשמע ישראל. לידו עמד בנו הקטן בן ארבע, ילד חמוד. ראיתי את הקטן שם יד ימין על עיניו הקטנטנות, ומנסה להעתיק מאבא שלו. אם ראיתי נכון ואני לא מדמיון, ראיתי אותו מציץ מבין האצבעות לראות אם אבא שלו כבר הוציא את היד... אחרי זה, בעמידה, כשאבא שלו התנדנד, המתוק הקטנטן מתחיל להתנדנד בדיוק כמו אבא שלו, או לפחות עד כמה שהוא מצליח... הילד הזה למד אותי משהו חשוב במעשיו שלכאורה נראים כאילו חסרי משמעות ושטוטיים: הילד רואה איך הוריו מתנהגים, ועל פי זה הם גדלים! ככה זה. אבא, בזמן הזה שנמצאים יותר זמן בבית, אוכלים הרבה יותר. לא להתבייש, תתחילו להודות... קראתי סיפור, מסתמא דמיני, על זוג הורים שאסר על ילדיהם לאכול סתם ככה כשנכנסים למטבח ורואים עוגיה טעימה מושכת עיניים. לא הורים רעים, פשוט רוצים לא להפריע לדיאטה... בסיפור היה כתוב, שהאבא נכנס למטבח, ורצה לאכול עוגיה שמושכת עיניים. הרים אותה, ופתאום אומרת לו הבן הקטנה בת ארבע (התחברתי לגיל הזה...): "אבא, למה אתה אוכל? לא אמרת שאסור...???". עכשיו, בצער רב וביגון קודר, האבא צריך לענות: "אוי, שכחתי, סליחה...", ולהפרד מהעוגיה ולחכות להודמנות אחרת... אם כבר מדברים על זה, אז שמעתי בדיחה (תודה למי שספר לי את זה): בן ציון אומר: "מרוב שאני נמצא בבית, כל הזמן אני אוכל ומחטט במקרר. ככה שאני מבלה את רוב היום במקרר. שאלתי מישהו, האם אני צריך לקבוע מזוזה בדלת המקרר...?".

הילולא דצדיקיא:

האדמו"ר הרב חיים הלברשטאם הדברי חיים מצאנז זצוק"ל, כ"ה ניסן ה'תרל"ו. יהושע בן נון ע"ה, כ"ו ניסן ב'תקט"ז / י"ז. הרב אפרים נבון המחנה אפרים זצוק"ל, כ"ו ניסן ה'תצ"ה. האדמו"ר הרב משה טיילבוים מסיגעט סאטמר זצוק"ל, כ"ו ניסן ה'תשס"ו. הרב אביגדור הכהן מילר זצוק"ל, כ"ו ניסן ה'תשס"א. הרב שבתאי (שפסעל) הלוי הורוויץ (בן השל"ה) זצוק"ל, כ"ח ניסן ה'ת"כ.

האדמו"ר הרב משה הלברשטאם זצוק"ל, כ"ח ניסן ה'תשס"ו. הרב חיים ויטאל המהרר"ו זצוק"ל, ל' ניסן ה'ש"פ. הרב יעקב ישראל (אשכנזי) מעמדין זצוק"ל היעב"ץ, ל' ניסן ה'תקל"ו. התנא אבא שאול זצוק"ל, א' אייר. הרב צבי הירש אשכנזי זצוק"ל החכם צבי, א' אייר ה'תע"ח. הרב שמואל שמעלקא הלוי הורוויץ מניקלשבורג זצוק"ל, א' אייר ה'תקל"ח.

סיפור בהמשכים:

הפעם האחרונה שהיה סיפור בהמשכים היה בעלון 50, פרשת ניצבים ה'תשע"ט. מסיבות מסוימות, אני נאלץ להפסיק את הסיפור הזה. בכל אופן, בעלון הנוכחי מתחיל סיפור חדש.

הקמץ המיוחד (חלק א')

כולם הכירו את עבדאללה. עבדאללה היה רשע מרושע. שונא יהודים ואוהב בצע. עבדאללה מידענו היה בן אדם חזק מאוד, שמן מאוד, וגבוה מאוד. כולם פחדו ממנו פחד מות, ולא העזו לעשות משהו נגדו. עבדאללה, למרבה הפלא, מצא אשה וגולדו לו ילדים. היה לו בן אחד, שקראו לו מוחמד. עבדאללה תמיד היה משבח אותו במוחד את בנו מוחמד. הוא היה יוצא אתו אל הרחוב, ומשבח אותו לפני כל מי שרק יכל. גאותו. מי שרק הכיר אותו הבין מיד שמדובר בבן אדם מושחת. אבל כולם גם הבינו מיד שאם יענו להגיד משהו נגדו – יפסידו בקרב, ולכן כשהיו שומעים את עבדאללה משבח את מוחמד, היו עונים לו שהוא צודק, שהרי אם רק יענו משהו אחר – עבדאללה יתעצבן, וכשכן אדם כמוהו מתעצבן, לא ממש נעים להגיד מה תהיה התוצאה...

המשך פרק ב' צפוי בעזרת ה' בעלון הבא...

אודות פרשת "שמיני":

1. יש לה 91 פסוקים.
2. מתחילה בפרק ט' פסוק א'.
3. מסתיימת בפרק י"א פסוק מ"ז.
4. טעם נדיר – תרי טעמי.

חידות על פרשת השבוע:

- א. שם בנו של אהרן.
ב. שם עוף טמא.
ג. בהמה המעלה גידה ולא מפריסה פרסה.
ד. מה אהרן יצק אל יסוד המזבח?
ה. שם נדרף ל-נחש.
ו. מאיזה מילה נלמד ששיכור אסור בהוראה?
ז. איזה אש הקריבו בני אהרן?
ח. שם עוף שעושה חסד עם חברותיה.
ט. איזה בהמה אסור לאכול?
י. מה אסור לשתות קודם שנכנסים לבית המקדש?
יא. שם עוף טמא.
יב. שם שרץ טמא.
יג. אחד מהמוצאים את נדב ואביהוא מקודש הקודשים.
יד. שם בנו של אהרן.
טו. מסימני הטהרה של הדגים.
טז. שם עוף טמא.
יז. שם עוף טמא.
יח. שם שרץ טמא.
יט. מסימני הטהרה של הדגים.
כ. שם עוף טמא.
כא. שם עוף טמא.
כב. מה פרשת השבוע?
כג. שם שרץ טמא.
- אביהוא. בת יענה. גמל. דם. הולך על גחון. ולהורות. אש זרה. חסידה. טמאה. יין. כוס. לטאה. מישאל. נדב. סנפיר. עטלף. פרס. צב. קשקשת. רחם. שמיני. תנשמת.

על פי סדר א' - ב'

הזמנים לפי ירושלים עיקו"ה תוכני"א:

הדלקת נרות:	שקיעה:	עלות השחר:	נץ החמה:	חצות היום והלילה:	שקיעה:	מוצאי שבת:	צאת הכוכבים:	רבנו תם:
18:34	19:14	4:51	6:06	12/00:39	19:15	19:48	19:48	20:27

פרשת "שמיני" - מברכינ':

זמני השבת:

עלון "שמיני" ה'תש"פ מוקדש לעילוי נשמת:

הרב אליהו בן ר' ציון וטובה בהיה
בקשי דורון זצוק"ל הראשון לציון
נלב"ע י"ט ניסן ה'תש"פ.
ת.נ.צ.ב.ה.

כדי להרשם כפרנס עד לחודשיים קדימה בטל' 02-5870079. העלון טעון גניזה. נא לא לקרוא ב: תפילות / שיעורים / קריאת התורה / כל זמן שאינו ראוי. העלון מוקדש לעילוי נשמת: שלמה חיים בן אסתר ז"ל. עליזה בת מרים ז"ל. לרפואת הרב רפאל גבריאל אליהו בן רחל חיה הכהן גברא שליט"א. מרים בת עליזה. להצלחת משפחת למני.